

Nyitott és zárt templomaink

Feltettem honlapunkra egy plakátot: Székely János püspök, a MKPK elnöke arra biztat rajta, hogy **Nyissuk meg templomainkat a hőség idején!** Többször elgondolkodtam, mikor ránéztem. Csak a hőség idején? Mennyire és mennyiért nyissuk meg azokat? Hogyan, s mivel fogadjuk a betérni vágyókat? Öt éve, mióta ingyen utazhatok vonattal, busszal, villamossal, nagyon sok műemléket, múzeumot, templomot felkeresetem az országban, különös áhítattal a Mária-kegyhelyeket, megismerni őket, elmélyülni az imában és fényképeken megörökíteni a látványt. Nagyon sokféle fogadtatásban részesültem. Most a templomokról fogok csak írni. Volt, amelyik mindig zárva volt, a protestáns templomokra ez különösen jellemző, de a katolikusok esetében is nagyon felemás a kép. A többségüknél már a külső ajtó is kulcsra volt zárva. De sok olyat találtam, ahová napközben is mindig ingyen be lehetett menni, leginkább csak a rácsig, szerencsésebb esetben a templomtérbe, a padok közé is, és volt, ahol még az oltárt is meg lehetett kerülni. Volt, ahol beljebb invitálnak, volt, ahol rosszallóan néztek, ha fényképezni akartam, és volt, ahol rám is szóltak vagy már rögtön szigorú tiltásokkal fogadtak.

Nemrég Szegeden tértem be délután 3 órakor a Fogadalmi templomba. Meglepődtem, hogy épp misét tartanak. Az oldalajtónál megálltam, elővettem a mobilomat, csináltam is egy képet, de a teremőr mindjárt rámszólt, hogy mise alatt tilos fényképezni. De hiszen direkt megnéztem, hogy este 6-kor van hivatalosan mise, kezdtem érvelni, mire közölte, hogy zárándok csoport mi-sézik. Jó, dehát innen hátulról senki sem látszik rajta, folytattam. Nem számít, ez a szabály, mondta el-lentmondást nem tűrő hangon. Azért folytattam: de hiszen maguk a plébániák is közvetítik a misét a Covid óta. Már nincs Covid, zárta rövidre a beszélgetést. De a dómba legalább pár éve már ingyen be lehet menni, csak a toronyba kellett jegyet vennem. Azelőtt itt is fi-

zetni kellett azért is, ha csak a hátsó padba szerettem volna beülni imádkozni.

De ha már a fizető belépésnél tartunk a templomoknál, az egész országban ilyen értelemben számomra Kalocsa a legnagyobb csalódás, ahová a legdrágább bejutni, ugyanakkor a legkevesebbet kapjuk érte. És ezzel nem a székesegyházat aka-

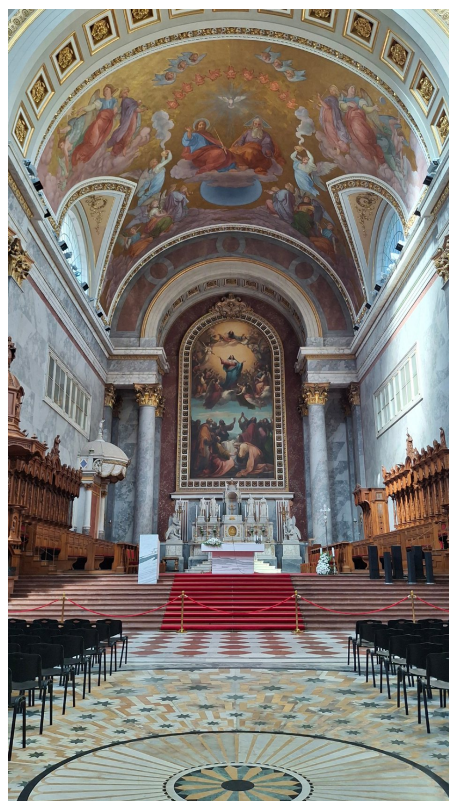

rom minősíteni, mert az talán a leg-szebb az országban. Ahol viszont kulcsra zárt ajtók fogadnak, még be-kukkantani sem lehet ingyen. Három éve voltam ott először, akkor a ne-ten még azt olvastam a honlapju-kon, hogy a templomba ingyen is be-lehet menni, ezért nagyon megle-pődtem, hogy nem csak belépődíjat kellett fizetnem, de külön fotójegyet

is kellett vennem. Most pár hete már ennek tudatában mentem el újra, és 70 év feletti nyugdíjas-ként 4700 Ft-ot fizettem. Kombinált jegyet vettem 3500 Ft-ért a székesegyház, az érseki múzeum és a barokk könyvtár megtekintésére. De ami a legérthetetlenebb, 1200 Ft-ot kellett pluszban fizet-nem, hogy pár képet készíthes-sek, persze csak mobilon, vaku nélkül, és csak a szé-kesegyházban meg az érseki palota udvarán. Már a lá-togatóközpont modern épü-letében, az előtérben is rám szóltak, hogy ott tilos fényképezni. Csalódás volt számomra, hogy az érseki múzeum nem az érseki palotában, hanem a látogatóközpont új épü-letében volt, a palotában pedig kizárólag a könyvtárat mutatták meg, nem úgy mint pl. Szombathelyen, ahol az összes jelentős terem és a kápolnát is megnézhattuk a vezetés során.

Az esztergomi bazilikában viszont nem kell fizetni a templom-térben, a Bakócz-kápolnában és 70 év fölött vagy pedagógus-igazolvánnyal a kincstárban és az emeleti panorámateremben sem, és nyugodtan, ingyen lehetett fényképezni. Csak az al-templomba és a toronyba kellett jegyet venni. Igaz, egyszer szentmise alatt érkeztem és akkor már a Bakócz-kápolnába sem engedett be az őr. Nem is értem, miért volt mise alatt kö-téllel elzárva a templomtértől.

Érdekes, a budapesti Szent István-bazilikában pár éve még a to-ronyba és a kincstárba is ingyen lehetett menni pedagógus iga-

zolvánnyal, de megszüntették ezt a kedvezményt és ma már a templom-térbe is fizetni kell 70 év fölött is.

Ingyen lehetett a székes-egyházakban a templom-térbe lépni Szombathelyen, Győrben, Székesfehérváron, Egerben, Békéscsabán, Kecskeméten, Debrecenben, Nyíregyházán, továbbá Vácon és Kaposváron is, ha éppen nyitva találtam.

Bár Egerben egyik alkalommal már a bejáratnál szigorú tábla fogadott, s mikor a szentélyt akartam fényképezni, felléptem az azt elválasztó első lépcsőfokra, s ott megálltam, már jött is a teremőr, hogy oda tilos fellépni.

Vácon pedig legutoljára zenei rendezvénysorozat miatt csak a rácsig lehetett bemenni. Két idősebb hölgy méltatlankodott mellettem, hogy délben is itt voltak, akkor orgonahangverseny volt, azért nem engedték be őket és most délután 5 óra előtt is hiába jöttek vissza. Jött kifelé egy fiatalember, nyitotta a rácsot, az egyik hölgy kérlelni kezdte, csak egy pillanatra hadd menjenek be megnézni az orgonát, olyan szépen szólt délben. Elkezdett nekik magyarázni, hogy nem tudja őket beengedni, nem illetékes. Amíg ezt elmondta, meg is tudták volna nézni a hölgyek az orgonát, de nem, kijött és bezárta maga után a rácsot. Kimentem, láttam, hogy a torony még nyitva van, gondoltam, akkor felmegyek oda. A jegykezelő hölgy közölte,

hogy nála csak online lehet jegyet venni, egyébként csak a látogatóközpontban, ami a püspöki palota mögött van. Úgyis arra mentem, megnéztem, de zárva volt az ajtó. Viszont nem is volt rajta nyitvatartási idő feltüntetve.

Pécsen a székesegyházban alapvetően fizetni kell, de jobbra a gyönyörű Corpus Christi-kápolna az imádkozóknak van fenn-tartva. Pár éve megnéztem mindent, felmentem a toronyba is, de ebbe a kápolnába mindig betérek, ha Pécsen járok.

A Mátyás-templom egy külön eset, még régen jártam az oldalkarzatán lévő kiállítóhelyeken is, de mostanában oda mindig misére szoktam járni, ha Budapesten vagyok, ott a legszebbek az énekek, s közben a templomot is megcsodálom és utána mindig tudok pár képet is készíteni. De tervezem,

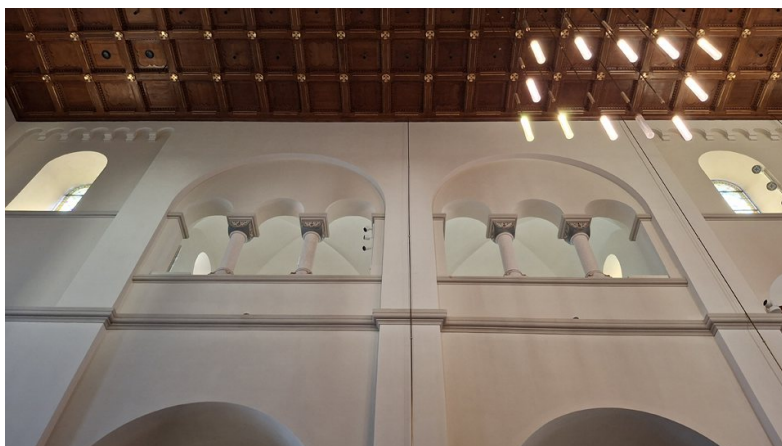
hogy a közeljövőben felmegyek a toronyba is.

A veszprémi székesegyházba korábban csak jeggyel lehetett bemenni, a felújítás után ingyen is lehetett, sőt egyszer ingye-

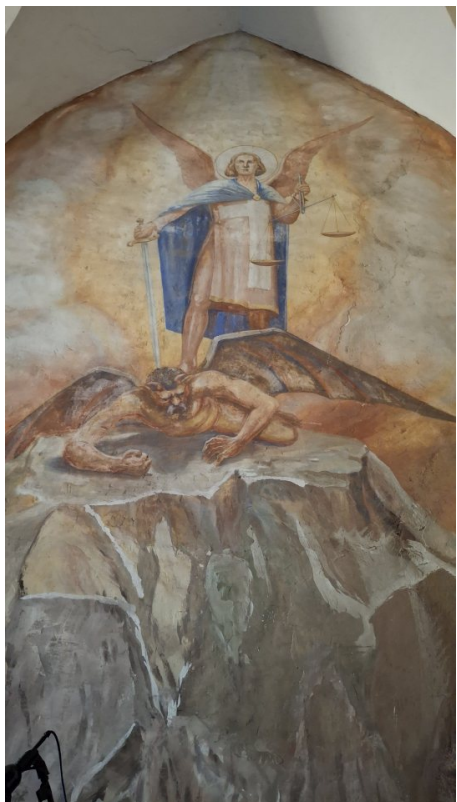
nes vársétára is regisztráltam, de kiderült, hogy csak a székesegyház szerepelt a programban. Igaz, megnéztük az altemplomot is, benne Padányi Biró Márton barokk síremlékével. Azóta úgy látom, ismét fizetős a templom és a várséták is. Szép lett a székesegyház fehérre meszelve is, de ahogy Pannonhalmán, itt is elveszett benne valami. Az a mennyei érzés, hogy Isten otthonában vagyunk.

Pannonhalma persze mindig is fizető volt. Mikor először mentem el a 2012-es felújítás után a lombkorona sétányon a fogadóközpontból, majdnem el is tévedtem. Furcsán eldugták a hátsó várfalba a turistabejáratot. Aztán megkaptam az audio guide-ot, ami végigvezetett gyorsan mindenre és egyszerűen csak hirtelen a kijáratnál találtam magam. De olyan kedvesek voltak, mikor mondtam, hogy még nem is imádkoztam a templomban, ugyanazon az úton, ahol jöttem, vissza is engedtek. Tavaly busszal mentem a főbejáratig, ott elküldtek a régi fogadóközpontba, ahol aztán kiderült, hogy már nem ott árulják a jegyeket, hanem a hátsó várfalnál lévő bejáratnál. Én még mindig nem barátkoztam meg a felemás felújítással. Esetlen, ahogy egyes dolgokat eltüntettek vagy fehérre cseréltek, másokat viszont meghagytak, ami ugyanabból az időből való. A karácsonyi mise online közvetítésén a szerepét veszített megemelt szentélyben pedig csak a fenyőfák árválkodtak.

Egyik kedvenc templomom Sopronbátfalván a Mennyei királynője, volt pálos templom. Igaz, hétköznap a szentek lépcsőjén feljutva csak a rácsig lehet menni, de Körmendről könnyen el lehet jutni időben a vasárnap délelőtti szentmisére is, voltam is párszor. Mikor először felmentem mise előtt a kar-

zatra, hogy onnan csodáljam a templomot, egy helybéli rögtön fel is hívta a figyelmemet Básti Zoltán 1950-es híres Sztálin-freskójára és mesélni is kezdte a történetét. Aztán egyik alkalommal a mise után a szentélyen kívül állva fényképeztem a kegyszobrot, amikor kiszólt a sekrestyéből a misét tartó idős pap, hogy menjek oda nyugodtan Máriához, ne olyan messziről fényképezsem.

A sopronbánfalvi eseten felbátorodva, legközelebb Szegeden az alsóvárosi ferences templomban mise előtt megkérdeztem a készülődő szerzetest, bemehetek-e az oltárhoz egy képet készíteni a kegyképről, azt válaszolta: a szentélybe nem szoktunk bemenni. Pedig sok évvel ezelőtt egy osztálykiránduláson a szentélyben mutatta az idegenvezetőnk a sekrestye ajtajába vésett feliratot: **Itt vót a víz**, amit akkor le is fényképeztünk, sőt még a sekrestyébe is bemehettünk.

Máriabesnyőn, az ország legkülönlegesebb kétszintű templomában viszont, ahol pedig a felső templomban két szentély is van, a mise után beengedtek a belső szentélybe, sőt a mögé is, ahol a loretoi kegyszobor oltára áll. Sajnos, az alsó templomba még nem sikerült bejutnom.

Sümegeen a ferences kegytemplomban mindig körül lehet járni az oltárt. Igaz, az egy utólag középre épített díszes kegyoltár, amit direkt körüljárásra terveztek. Ugyanis a tabernákulum fölötti üvegezett kazettában elhelyezett eredeti gótikus kegyszobor túl magasan, megközelíthetetlen helyen van a hívek számára. Ennek helyettesítésére készítettek az oltár mögötti hátsó falhoz egy új barokk kegyszobrot, hogy azt a ferences hagyományok szerint

a zarándokok közvetlenül is megérinthessék.

De ejtsünk szót Sümeg másik híres templomáról is, a magyar Sixtusi kápolnának is nevezett plébániatemplomról, ami a nappali órákban szintén nyitva van és ingyen, szabadon megtekinthetőek Maulbertsch gyönyörű freskói. Mikor utoljára voltam, nyitvatartási időben, épp elsőáldozási próbát tartottak. Az

egyik hitoktató hölgy láthatóan elég rossz szemmel nézte, hogy jelenlétemmel zavarom a próbát, s amikor közel mentem a szentélyhez lefényképezni a csodálatos Urunk mennybemenetele oltárképét, rögtön rám is szólt, hogy a szentélybe tilos bemenni.

Búcsúszentlászlón korábban két búcsún jártam, így nemrég meg is lepődtem, hogy hétköznapi délután nyitva volt a templom, sőt a szentélyen keresztül át is lehetett sétálni a kivilágított Angyalok kápolnájába is. Zala megye legszebb templomának gyönyörű a környezete is Szent László kútjával és a kálváriadombbal megkoronázva.

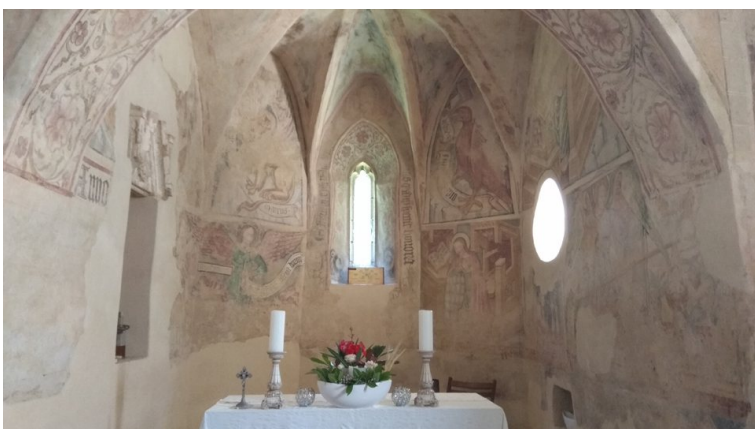

Szeretek Keszthelyre menni, ahol mindig nyitva találom a főtéri templomot és a karmelita bazilikát is, de ugyanúgy a szomszédos Hévízen a Szentlélek hét ajándékát jelképező héttornyú Szentlélek-templomot, a helyiek által csak a külső színéről elnevezett Kék templomot.

De erről jut eszembe a ked-
venc vasi templomom, a
csörötneki Örök Ige-templom,
ahová még kerékpárral
jártam évekkel ezelőtt és
mindig nyitva találtam, s
ahová mindig visszavágy-
tam, olyan számomra mint
egy megelevenedett Biblia.

A környék híres templomaiban Jákon, Velemérben, Óriszentpéteren, Türrén, Lébényben volt ugyan
párszáz forintos belépődíj, de annyit szívesen kifizetünk az ilyen csodákért, főleg hogy nem kérnek
plusz 1200 Ft-ot a fényképezésért.

Igaz, Lébényben negyedórára szabott idegenvezetés volt, s mikor a végén megkérdeztem, marad-
hatnék-e még egy kicsit imádkozni, azt mondta vezetést tartó hölgy, hogy maradhatok, ha veszek
még egy jegyet. Az ilyen dolgok el tudják rontani az élményt.

Csempeszkopácson zárva találtam az ajtót. Mikor legközelebb mentem, akkor is úgy láttam. Aztán mégis megnyomtam a kilincset és kiderült, hogy nyitva volt, sőt még a villany is égett bent. Egy csoda az a templom is, még a karzatra is felmáshztam a szűk létrán. Sosem felejttem az onnan elém táruló látványt.

Zirc és Tihany árban már magasabb kategória, de Zircen a templomon kívül szinte mindenhová érvényes volt a pedagógus igazolvány vagy a 70 év feletti ingyenesség. Könyvtára bár nem a legnagyobb az országban, szerintem a legszebb.

Nemrég a Mesterséges Intelligenciával csevegve szóba került, hogy Tihanyban a templomba is kell belépőjegy, akkor is, ha csak imádkozni akarok bemenni. Rögtön megcáfolt, közölte, hogy imádkozni ingyen is be lehet térni, csak a kolostorajtón kell kopogni. Nemrég arra jártam és kiderült, hogy a főkapunál a jegyellenőröknek kell szólni és akkor hátul a rács mögötti széksorokban tényleg le lehet ülni imádkozni. Bár onnan a Máriacelli kegyoltár nem látszik, ami miatt már önmagában is érdemes megvenni a belépőjegyet. 2023-ban pedig, amikor a Tihanyi Apátsági Múzeumban kiállították a Tihanyi Alapítólevelet, pedagógus igazolvánnyal féláron is be tudtam menni, de máskor nem volt érvényes.

Debrecenben a Szent Anna-székes-egyházba délután, nem hivatalos miseidőben érkeztem, amikor egy misszionárius káplán tartott szentmisét négy bagy öt embernek. Hátral csináltam egy fényképet, majd csendben, a templom oldalában mentem előre az aranykeretes Mária-oltárhoz és a Torinói lepelhez. Ott is egy fényképet készültem csinálni, amikor a pap

magyarul kiszólt az angol nyelvű prédikációjából, hogy tilos a templomban fényképezni, üljek le, vegyek részt a szentmisén vagy menjek ki a templomból. Mivel hamarosan indult is a vonatom tovább, nem tudtam megvárni a mise végét, hát kimentem. Utána emailben érdeklődtem a plébános atyától, hogy tényleg tilos-e fényképezni náluk, de határozottan cáfolta, és küldött is egy hivatalos képet a Maria Immaculata-oltárról.

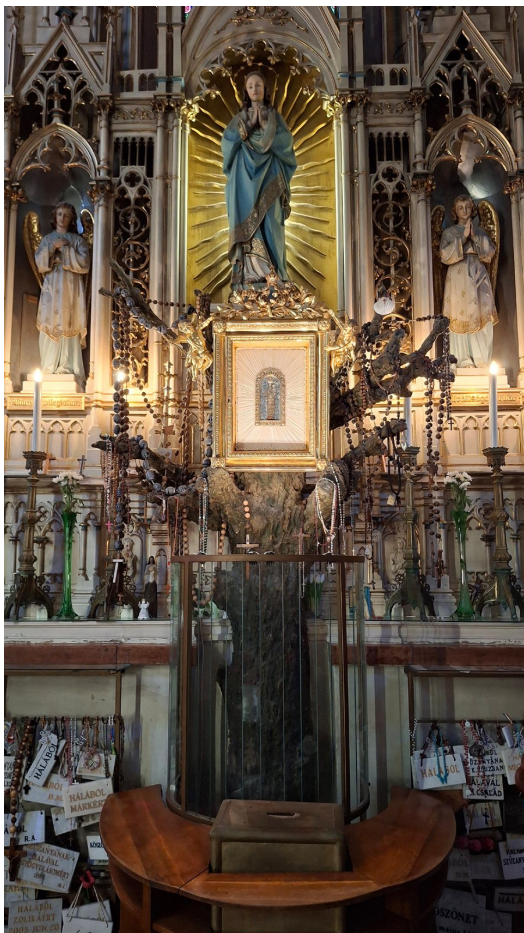
Akkoriban jártam Szolnokon, ahol a vártemplomban a belső üvegajtón lehetett benézni, viszont azon észrevettem egy érdekes figyelmeztetést: a templomban kép- és hangfelvétel készülhet, melyek célja az egyházi események dokumentálása, a hívek és a nyilvánosság tájékoztatása.

Ezért is furcsa számomra, hogy ahány templom, annyi féleképpen állnak hozzá ezekhez a dolgokhoz.

De Szolnoknál maradva. Olvastam a neten, hogy aznap délután ötkor a ferences templomban imaóra lesz, így gondoltam, hogy akkor talán be tudok jutni, hiszen a hatos misét nem tudom megvárni, mert indulnom kell a vonathoz. Viszont zárva volt az ajtó. Miközben tanakodtam, mit tegyek, jött egy hölgy, ő tudta, hogy ilyenkor a kolostor felől szoktak bemenni, nagyon kedves volt és engem is bevitt magával. Így tudtam imádkozni és fényképezni is, mielőtt indulnom kellett.

Viszont sokan egyáltalán nem vesznek róla tudomást, hogy nem csak a zarándokcsoport jöhet messziről, hanem egy egyéni zarándok is érkezhet az ország másik végéből, és még jobban ki van téve a vonatok, buszok indulásának. De aki egyedül van, abban csak egy kotnyeles turistát látnak, akivel nem kell foglalkozni, viszont elvárják, hogy ne zavarja őket semmiben. Ezért simán megtiltják egy fénykép elkészítését is, pedig számunkra az több mint egy sima emlék. Én egy templomban mindig lenémítva fényképezek, mert akik kattogtatnak, azok tényleg nem törődnek másokkal.

Pár éve Máriaremetére mentem egy hétköznapi délelőtt. Mivel azt írta a kegyhely honlapja, hogy mise után bezárják a templomot, jó fél órával a mise előtt értem oda, hogy tudjak pár képet készíteni. De a templomban már mondták páran a rózsafüzért. Azért csendben körbementem a templom szélén, és csináltam pár képet. Az egyik padból hirtelen felállt egy idős hölgy odajött hozzám és megkért, hogy legközelebb ne ilyenkor jöjjenek fényképezni, mert zavarom őket az imádságban. Ezen annyira meglepődtem, hogy azt válaszoltam neki, hogy ha tényleg imádkozna, nem pedig nézelődne, akkor észre sem vette volna, hogy itt vagyok. Utána a misén a békejobbnál felé fordultam, de igen morcosan nézett vissza rám. De már csak tanulságként gondolok az esetre, és szeretek visszajárni ide. Gyönyörű az oltárkép az eredeti fára akasztva, ami köré a templomot építették, s amihez oda is lehet menni, bár sietni kell, délben most is bezárnak. Viszont végre kitisztították a bejáratnál Szent Mihály és Szent Ráfael szobrát, már lehet őket látni az ágak között.

És ha már a Mária-kegyhelyeknél tartunk, ezeket látogatom a legszívesebben. Máriagyűd talán mind között a legkedvesebb, először 30 éve láttam, és már akkor lenyűgözött, amikor felbukkant két tornya a domboldalon. Igazi zarándoklat most is. 4-kor kell kelni, Szombathelyről Pécsig vonattal közögni, Pécsen átszállni a buszra, akkor 11-re a templomhoz érek és van 3 óráig visszazaindulásig. Ez elég a templomban elmélyülni és fényképezni, elég végigjárni a szabadtéri oltár fölött a kálváriadombot, körbemenni a

Rózsafüzér-sétányon a Magyarok Nagyasszonya szobor mellett a Fájdalmas Szűzanya szobráig, sőt most felmáztam a szűk és neredek ösvényen a Jubileumi kereszthez is, a mézes Jézushoz. El sem tudok képzelni ennél szebb egy napos zarándokutat Körmenről kiindulva.

Vagy Andocs, ahol mindig másik ruhába öltöztetve találom a Szűzanyát, és ahol szintén mindig meg lehet kerülni az oltárt is. Gyönyörű szabadtéri részei is vannak, a rózsakert, a szabadtéri oltárok, a hátsó kertben a szentkút. És az új, modern WC-k is mindig nyitva vannak és tiszták.

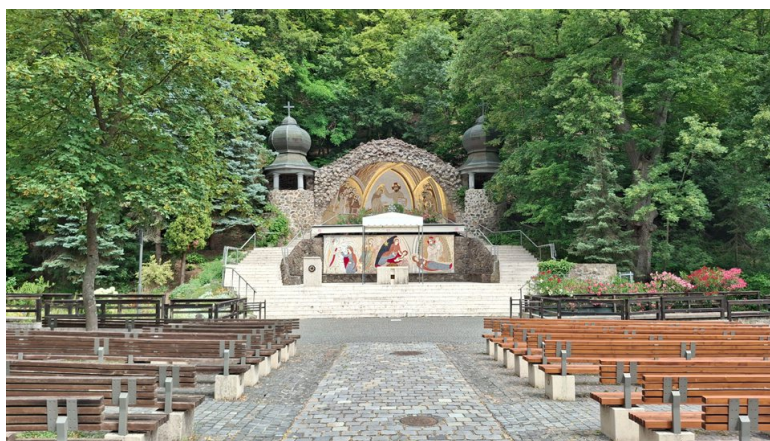
Bodajkon általában egy kötéllal el van zárva a Szentély, de egyszer nyitva találtam, talán egy csoport jöhetett előttem, mert miután körbejártam, majd imádkoztam az egyik padban, valaki jött és újra kihúzta a kötelet. Nagyon szép az udvar, a szabadtéri misézőhely és a közeli kálváriadomb is.

Máriapócs is régi nagy kedvenc, ott is jártam már a kilencvenes években, tavaly viszont nyitva volt a fatemplom is, és felfedeztem magamnak a kegyhely szomszédságában a gyönyörű kis középkori római katolikus templomot is.

Két éve voltam először Márianosztrán, de azóta már harmadszor jártam ott, maga a Dunakanyar is csodálatos élmény az emeletes vonatból Váctól Szobig. Sajnos, a szentély ott is kötéllel le volt zárva.

Tavaly jutottam el először Mátraverebélyre, idén már tudatosan megterveztem Budapestről az utat, a két helyi busz között 3 órát tölthettem ezen a szent helyen. Óriási a kontraszt, ahogy a helyi busz a főúti elágazástól a borzalmasan lepusztult falurészen át, ahol a házak többségéről hiányzik a tető vagy az ablak, felvisz a gyönyörűen helyreállított kegyhelyhez. Nem-

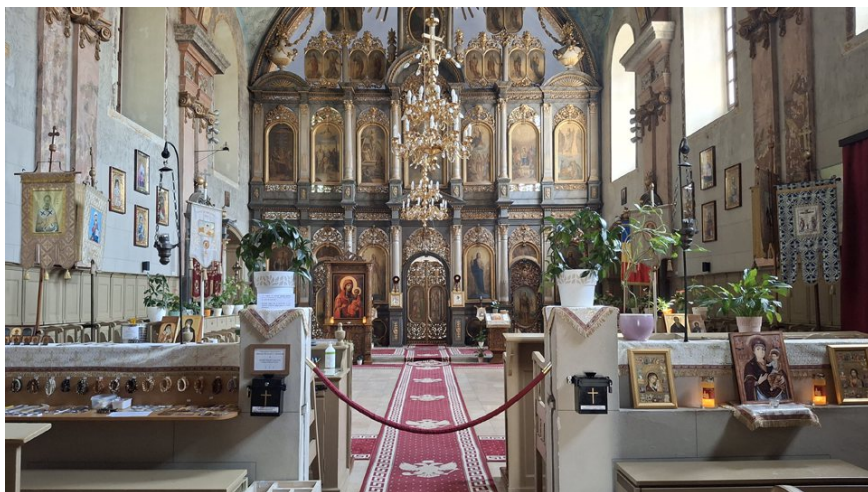
csak a szentélybe lehet bemenni a kegyképhez, de a szentélyből nyíló oldalkápolnába is, sőt most olyan szerencsém volt, hogy egy kedves takarítónő jóvoltából a sekrestyében is készíthettem egy képet, sőt gyönyörűen ki is világította a szentélyt. A kegyhely környezete egyedülálló Magyarországon, lenyűgöző a szabadtéri komplexum az új oltárral, hét szentséget ábrázoló Szentkúttal, a Lourdes-i barlanggal, feljebb a domboldalon a keresztúttal és a háttérben a hegyekkel. A keresztút vé-

gén helyezkedik el a Kálvária-kápolna. Szemből érkezve az út kanyarulatánál kiszélesedő helyen egy szabadtéri kőoltár található, és a lépcsősor tetején helyezkedik el a teret megkoronázó kápolna. Az elmúlt években a kápolna körül urnatemetőt alakítottak ki, ahol egy különleges, félköríves térbe érkezünk, amelynek köze-

pén egy gyönyörű feszület emelkedik. Bár a környezet lenyűgöző és méltóságteljes, az urnatemető használata talán a nehéz megközelíthetőség miatt egyelőre ugyanolyan minimális, mint tavaly volt.

Gyulára eleinte a vár miatt látogattam, de a vár előtt van egy szép kis templom, ránézésre nem is gondolnánk, hogy székesegyház, pedig ez a Szent Miklós katedrális, hazánk egyetlen román ortodox műemléki temploma. Annyira gyönyörű, hogy miután először láttam, már nem is a vár, hanem ez a fő úticélom Gyulán. Mindig nyitva volt, nem

úgy mint a belvárosi Nádi Boldogasszony-templom, ahol ottani plébános korábban Boldog Apor Vilmos kezdeményezte a Körös-vidék Nagyasszonya kultuszának helyreállítását. Ma az új kegykép az oldalfalon, egy befallazott ajtó helyén állított oltáron függ, a rács mögül alig észrevehetően.

Miskolcon a ferences templomnak mindig csak az előterébe tudtam bemenni, de a Mindszenti templom nyitva volt, egy idős hölgy fogadott és nagyon kedvesen, készségesen mesélt a templom csodás kincseiről, külön felhívta a figyelmemet a mennyezeti képre, amin Miskolc városképét is megfestette a festő.

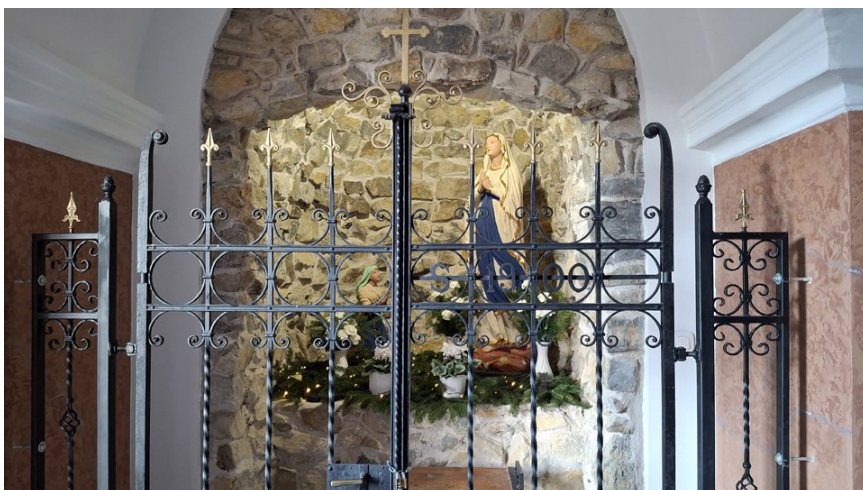
És akkor el ne felejtsem a szentgotthárdi esetet, 2022-ben be is számoltam róla plébániánk honlapján: „Mintegy 20 évnyi munka zárult le március 16-án, amikor Székely János megyéspüspök felszentelte a külső-belső felújításon átesett szentgotthárdi Nagyboldogasszony-templomot. A jeles ünnepre azon a napon került sor, amelyen 1779-ben Szily János felszentelte a ciszter rend által építtetett barokk templomot. Már tavaly híre ment, hogy a végéhez közeledik a belső felújítás is, és milyen gyönyörű lett a szentély. Nyáron kétszer is elmentem megnézni, és valóban szemet gyönyörködtető, szívet-lelket melengető lett a látvány még az állványokon keresztül is. Második alkalommal azt is megtapasztaltam, hogy milyen méltó gazdája van ennek a szent helynek. Koradélután érkeztem, csak a kápolnába és a rácsig tudtam bemenni. Épp a rácsnál álltam a látványba merülve, mikor jött valaki, nyitotta a rácsot és közben megszólított. Bár sohasem találkoztunk előtte, felismertem Bodorkós atyát, a plébánost. Ő viszont ismeretlenül is nagyon kedvesen beinvitált a templom belsejébe és mesélni kezdett a templomról, értékeiről, s a felújításáról.

Csak a sekrestyébe ugrott be valamiért, mégis időt szánt rá, hogy felhívja figyelmemet pl. a Szentgotthárdi csata híres freskójára is. Tudtam, hogy jó kezekbe került ez a templom és a hívei.”

Végül nem hagyhatom ki a sorból Tiszafüredet és Hortobágyot sem. Tiszafüreden a református és a katolikus templom is mindig nyitva állt, mikor ott jártam, a hortobágyi, tájba illő szép fehér ökumenikus templomot is három alkalomból kétszer nyitva találtam és belülről is nagyon harmonikus és fel-emelő. A templom tornyán pedig ott van a buzogány és fölötte a kereszt. Bárcsak több ilyen templomunk is lenne!

Sajnos vannak példák arra is, hogy felügyelet nélkül kockázatos nyitva tartani a templomokat, mert ki vannak téve a szándékos rongálásnak, vagy akár a megszenteltségtelenítésnek is. Pár éve még nyitva volt napközben a pápai nagytemplom is, aztán arról jöttek hírek, hogy egy zavaros elméjű nő felgyújtotta az antik terítőket, s akkor bezárták napközben.

Körmenden a felújításkor megtalálták az arany középutat. Bár a templom csak a rácsig van nyitva napközben, de a Lourdesi barlangot gyönyörűen kifordították az előtér felé, imázsamolyt is tettek elé, így napközben is bárki betérhet hozzá, s a mives rácson keresztül pedig Krisztusra tekintve elmélyülten imádkozhat.

További képek: <https://klemand.hu/klemandplusz/>

Körmend, 2026. július 26.

Klement András